

Traditionell Tosca med modern touch

Teatro alla Scala, Milano, 13 december 2019
Giacomo Puccini: Tosca (Nyproduktion)

Till den internationella operavärldens mest spektakulära händelser hör den grandiosa säsongsöppningen på Teatro alla Scala i Milano. Denna brukar ske i en lätt vintrig musikmetropol som stämningsfullt förbereder sig inför julen. I år drog säsongen traditionsenligt igång den 7 december, på Sankt Ambrosiusdagen, med en nyproduktion av **Giacomo Puccinis** *Tosca*, signerad **Davide Livermore** och med den ryska stjärnsopranen **Anna Netrebko** i titelrollen.

Glädjande nog blev man inte plågad av någon tysk rå regiteater, utan i stället var det i mångt och mycket traditionell italiensk opera som bjöds. Dock blev denna uppblandad med en del originella filmiska applikationer som ändå gav

Davide Livermores uppsättning en prägel av modernitet.

Ett ovanligt grepp blev uppvisningen av La Scalas högt utvecklade scenteknik. I första akten behövde de agerande inte förflytta sig mellan kyrkan Sant'Andrea della Valles olika delar. I stället kom dessa farande uppifrån och från sidorna i en aldrig sinande ström. Sångarna fick åka en hel del karusell men blev tydligen inte snurrigare i huvudet än att de klarade av att sjunga. I den andra akten, som utspelas i Palazzo Farnese, höjdes hela scengolvet så att publiken samtidigt kunde blicka ner i den tortyrkammare där Mario Cavaradossi utsattes för diverse obehagligheter.

Scenerierna i sista aktens Castel Sant'Angelo var mer stilerade men de gigantiska änglavingarna gav ändå en tydlig fingervisning om var vi befann oss. I slutscenen kastade sig Tosca inte ut för murarna utan i stället tycktes hon stiga mot himlen i ett starkt ljussken medan hela borgen verkade sjunka ner i avgrunden - originellt och effektivt men inte särskilt motiverat.

Emellertid gav regissören liv åt en intensiv och innehållsrik produktion och till sitt förfogande hade han en rad utmärkta sångare. Anna Netrebko agerade med ett temperament och intensitet som fängslade. Hon lät sin inte särskilt fokuserade sopranstämma kastas mellan råa bröstklanger och sköna höjdtoner. Hennes *Vissi d'arte* i andra akten utmejslades känsligt och musikaliskt vilket också motiverade aftonens mest intensiva applåder.

Francesco Meli vann i rollen som Cavaradossi mycket genom sin maskulina apparition men hans något klangligt bleka stämma gjorde att man längtade efter italienska företrädare som Di Stefano, Bergonzi eller Pavarotti. Första aktens aria *Recondita armonia* möttes av total tystnad av publiken medan en något affekterad tolkning av tredje aktens sång till livet framkallade en del artiga reaktioner. Tillsammans med Anna Netrebko levererade Meli dock en underbar duett i den första akten.

Foto © Marco Brescia & Rudy Amisano / Teatro alla Scala

Barytonen **Luca Salsi** fann sig hyggligt till rätta som baron Scarpia, operabusen nummer ett vid sidan om Jago i Verdis *Otello*. Hans uppenbarelse kunde säkerligen skrämman små barn men den något endimensionella framställningen kunde endast i viss mån vägas upp av ett stabilt röstmaterial.

Den musikaliska gestaltningen var i absolut toppklass. **Riccardo Chailly** hade den elastiska orkestern fullständigt i sin hand och visade på en stor spännvidd i fråga om uttryck. Även om tempin ibland blev breda så förlorades inget av den musikaliska intensiteten.

För orkestermusikerna måste denna produktion ha tätt sig särskilt intressant eftersom det var operans originalversion som presenterades. Skillnaden kanske inte var så enormt stor men man fäste sig ändå vid att Toscas bön i andra akten avslutas med ett par repliker från Scarpias sida samtidigt som

tredje aktens slut i väsentlig grad skiljer sig från den version man brukar höra.

Sven Andersson

Giacomo Puccini: Tosca (Ny produktion)

Teatro alla Scala, Milano, 13 december 2019

Regi: Davide Livermore

Scenografi: Giò Forma

Kostym: Gianluca Falaschi

Dirigent: Riccardo Chailly

Orchestra del Teatro alla Scala

Floria Tosca: Anna Netrebko

Mario Cavaradossi: Francesco Meli

Baron Scarpia: Luca Salsi